

ADAM BLADE

YENİ SERİ!

Canavar Peşinde

ALTIN ZIRH

ÖRÜMCEK KRAL

ARAKNID

Canavar Peşinde

Kötü büyücü Malvel sihirli altın zırhı çaldı ve parçalarını Avantia'nın dört bir yanına gizledi. Tom bu parçaları bulmak zorunda ancak her biri, Malvel'in yarattığı altı korkunç canavar tarafından korunuyor.

Avantia mağaralarında pusuya yatmış bekleyen korkunç bir canavar var: Örümcek Kral Araknid... Yöre halkının kâbusu olan bu kocaman canavar, altın zırhın bir başka parçasını koruyor. Tom bu parçayı canavardan almak zorunda, yoksa krallığı kurtaramayacak...

Altın Zırh serisinin diğer kitaplarını kaçırmayın:

- Korkunç Ahtapot Zepha
- Dev Maymun Pençe
- Taş Büyüücüsü Soltra
- Yılan Adam-Vipero
- Üç Başlı Aslan Trillion

9 yaş ve üstü

www.beyazbalina.com.tr
www.beyazbalinaalisveris.com.tr

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2012

Beyaz Balina Yayınları

CANAVAR PEŞİNDE - 11
ALTIN ZIRH
Örümcek Kral Araknid

Beast Quest
The Golden Armour
ARACHNID
The King of Spiders
Adam Blade

ISBN: 978-975-999-566-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

© Beast Quest Limited 2009

© İllüstrasyonlar: Steve Sims, Orchard Books 2008

© Kapak İllüstrasyonu: David Wyatt 2008

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Dilara Anıl Özgen
Düzeltili: Yasemin Büte
Son okuma: Aslı Onat
Çeviren: Bahar Ulukan
Kapak uygulama: Ayşe Çalışkan
Grafik uygulama: Tuğçe Ekmekçi
Baskı ve cilt: Oktay Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: **YELPAZE DAĞITIM**

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 544 46 46 - 544 32 02 - 03
Faks: 0212 544 87 86

ÖRÜMCEK KRAL
ARAKNİD

Cağavaz
Peşinde

ALTIN ZIRH

ADAM BLADE

BATI OKYANUSU

KORKU ORMANI

KIZIL ÇÖL

DOL

SP

MMUŞ
YALAR

Avantia

KRAL
HUGO'NUN
SARAYI

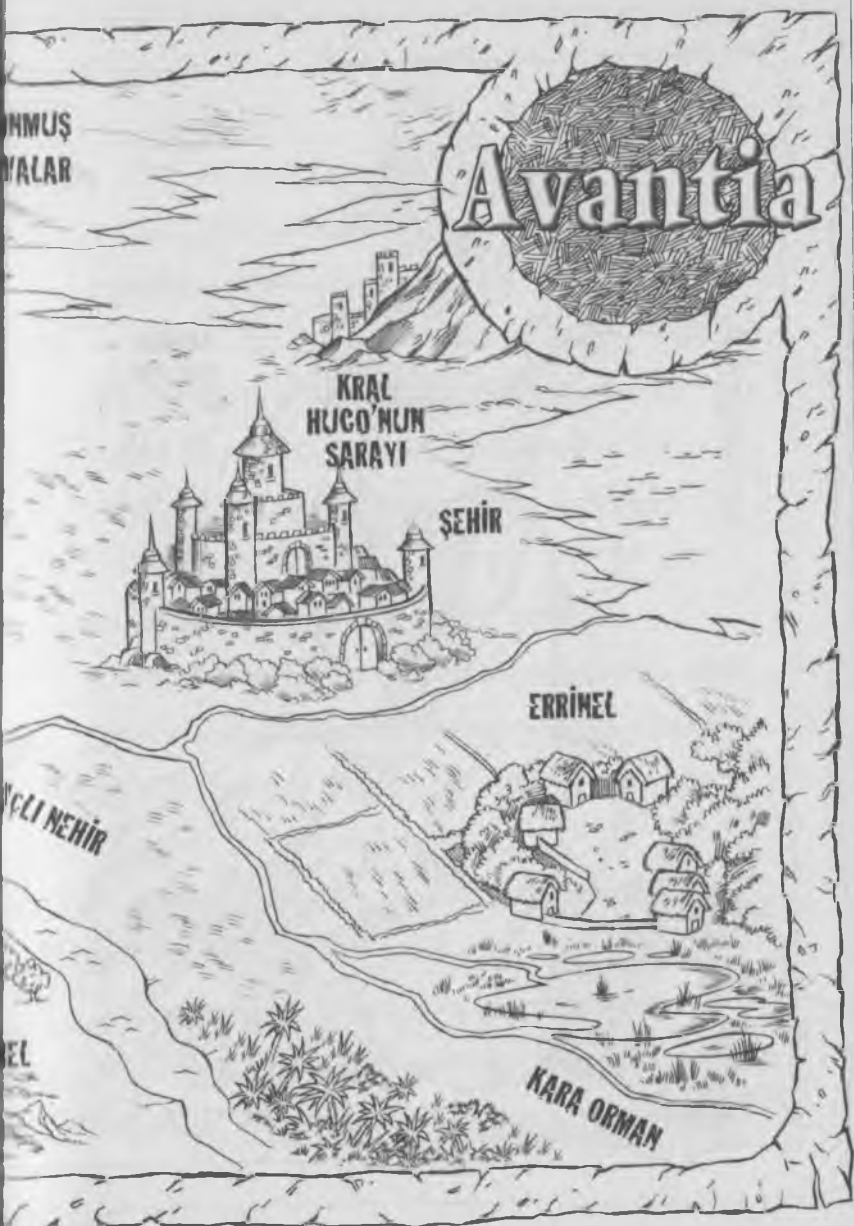
ŞEHİR

ERRİNEL

LI NEHİR

EL

KARA ORMAN

Bitti mi sandın?

*Yenilgiyi kabul edip ortadan
kaybolacağımı mı zannettin?*

*Hayır! Bu asla olmayacak. Ben Malvel'im.
Tüm Avantia halkının yüreklerine korku
salan Kara Büyücüyüm ben. Bu krallığa,
özellikle de Tom'a yapacağım daha çok
kötülük var.*

*Genç kahraman Avantia'nın altı
Canavarını benim lanetimden kurtardı ama
savaş henüz bitmedi. Bakalım yeni görevinin
üstesinden nasıl gelecek? Onu ve arkadaşı
Elenna'yı mahvedeceğim.*

*Avantia'nın Canavarları iyi yürekliydi;
kalplerini kötü niyetlerim için ben
karartmışım. Şimdi Tom'un sayesinde
krallığı korumak için yeniden serbest
kaldılar. Ama kalpleri doğuştan kötü olan*

ve özgür bırakılamayacak altı yeni Canavar yarattım: Korkunç Ahtapot Zepha, Dev Maymun Pençe, Taş Büyücüsü Soltra, Yılan Adam Vipero, Örümcek Kral Araknid ve Üç Başlı Aslan Trillion. Her bir Canavar, Avantia 'dan çaldığım en değerli yadigârın bir parçasını koruyor. Gerçek sahibine sihirli güçler veren altın bir zırh. Tom 'un zırhın parçalarını bir araya getirmesini engellemek için elimden geleni yapacağım. Bu kez beni yenemeyecek!

Malvel

GİRİŞ

İki kadın, kayalık bir dağın yamacında durmuş, mağaranın içine doğru bakıyordu. Aşağılarında kalan mağara, karanlık ve tekinsiz görünüyordu.

“Gerçekten aşağı inecek misin Etta?” diye sordu kadınlardan biri.

Arkadaşı başıyla onayladı. “Babam bana buradan bahsetmişti,” dedi. “En iyi kristaller burada bulunuyormuş.”

Ürperen Dorina, “Buradan hoşlanmadım,” diyerek omzunun üstünden ilerideki karanlık ormana baktı. “Dev örümcek yakınlarda olabilir.”

“Araknid gün ışığında ormandan çıkmaz,” dedi Etta. O sırada beline bir halat bağlamaya çalışıyordu. “Kesinlikle güvendeyiz.”

Dorina kollarını göğsünde kavuşturdu. “Komşum, bu sabah evinde örümcek ağlarına rastladığını söyledi. Yatağının etrafı yapışkan, dev örümcek ağlarıyla doluymuş,” dedi. “Örümcek yiyecek aramak için dağdan iniyor. Hem de köyümüzün, hatta evlerimizin içine kadar giriyor! Sakın korkmadığını söyleme bana.”

“Eğer örümcek gerçekse bu mağaralardaki kristaller bizi koruyacaktır,” dedi Etta sertçe.

Beline bağladığı halatın diğer ucunu yakındaki bir ağacın gövdesine doladı.

Ardından özel bir kabın içine bir mum koydu ve kabı kafasındaki deri şapkaya taktı. Arkadaşı titreyen ellerle mumu yaktı. Etta yavaşça karanlığın derinliklerine doğru indi.

“Dikkatli ol!” diye bağırdı Dorina ardından.

Mağaranın içindeki hava ağır ve nemliydi. Etta, sanki dağ ciğerlerine baskı yapıyormuş gibi hissediyordu. Fakat kendini yola devam etmeye zorladı. Şapkasındaki mumun ışığı karanlıkta titriyordu. Kayaların arasındaki daracık yoldan zar zor geçerken, kalbinin heyecanla çarptığını hissediyordu. Mağara genişlemeye başladıkça hava soğudu. Etta önündeki inanılmaz görüntü karşısında öylece kalakaldı.

Mağara bir katedral gibiydi. Tavandan dev sarkıtlar iniyor, uçlarından buzlu su damlıyordu. Zeminden ise, kilise kulelerine

benzer büyük dikitler yükseliyordu. Duvarlar, pırıl pırıl parlayan mavi kristallerle kaplıydı.

“Dorina!” diye seslendi Etta omzunun üstünden. “Buldum onları!”

Etta uzandı ve kristalleri kazıyarak çıkarmaya çalıştı. Eline güzel bir kristal parçası geldi. Onu havaya kaldırıp, mum ışığında parlamışını izledi.

Kristalin ışıltısı birdenbire gölgelendi. Etta ona yakından baktı ve koluna sürterek ovuşturdu. Kafası karışmış bir halde kaşlarını çatmıştı. O sırada omzuna bir şey damladığını hissetti. Başını yukarı kaldırdı.

Kafasının üstündeki zehirli dişlerden aşağıya doğru uzayan tükürükler damlıyordu. Korkudan donakalan Etta, tepesindeki siyah, tüylü dev örümceğin altı parlak gözüne bakakaldı. Örümceğin titrek gölgesi mağarayı kaplamıştı.

Kristal parçası Etta'nın elinden düştü. Bağırmak için ağzını açtı ama artık çok geçti. Kalın ipek halatlar üstüne bir ağ gibi düşüverdi ve onu yere yapıştırıp nefesini kesti. Hareket etmeye çabalayarak kendini kurtarmaya çalıştı. Fakat işe yaramıyordu. Etta, yarı baygın haldeyken Dorina'nın ona seslendiğini duydu. Sonra örümcek, dev bacaklarıyla kayalara yapışıp onları devirerek çıkışı kapattı.

Örümceğin tüylü, korkunç bacakları hızla hareket ediyordu. Kurbanını ipekle sararak onu hareketsiz hale getirdi. Sonra büyük ağının ortasına doğru hızla ilerledi.

Ardından beklemeye ve izlemeye başladı.

BİRİNCİ BÖLÜM

KADER!

Avantia'nın dev Alev Kuşu Epos batan güneşe doğru ilerlerken, Tom ve Elenna onu izliyordu.

“Az önce Epos'un sırtında uçtuğumuza inanamıyorum,” dedi Elenna, heyecandan gözleri yuvalarından fırlayacaktı.

“Fırtına ve Gümüş de inanamıyor buna,” dedi Tom sırtarak. “Kurtlar ve atlar her gün kuşların sırtında seyahat etmiyorlar.”

Fırtına siyah yelesini savurdu ve

Elenna'nın yanındaki gümüş renkli kurdu burnuyla dürttü.

Tom, sihirli altın miğferini çıkardı ve ona gururla baktı. Artık büyülü zırhın dört parçası ondaydı. Bunlar, Kara Büyücü Malvel tarafından kaçırılan arkadaşı Aduro'yu kurtarmasını sağlayacaklardı. Miğfer, ona keskin bir görüş kabiliyeti sağlıyordu. Zincir zırh, savaşırken Tom'u fazlasıyla yüreklendiriyordu. Göğüslük, onu fiziksel açıdan güçlü kılarken, zırhın bacak parçaları uzun mesafeleri kısa sürede koşabilmesine imkân veriyordu. Fakat zırhın iki parçası hâlâ eksikti ve onlar da birer Canavar tarafından korunuyordu. Ancak Elenna ile birlikte bu Canavarları alt ettikten sonra Malvel'i yenilgiye uğratarak Aduro'yu kurtarabilirdi.

Dört arkadaş, son görevlerinde yanlarına malzeme aldıkları kasabaya geri dönmek

üzere yola koyuldular. Elenna Tom'a değiş tokuş karşılığı aldıkları matarayı uzattı. Tom kana kana su içti. Yılan Adam Vipero'ya karşı çölde verdikleri mücadele aklından çıkmıyordu. Tom'un o güne dek karşılaştığı en zorlu Canavar o olmuştu. Fakat o, Elenna, Fırtına ve Gümüş, Yılan Adam'ı yenmeyi başarmış ve zırhın bacak parçalarını ele geçirebilmişlerdi. Sıra bir sonraki mücadeleye gelmişti.

“Yolumuza devam etmeliyiz,” dedi Tom, matarayı tekrar Elenna'ya vererek.

Fırtına hafifçe kişnedi ve Tom'u burnuyla ittirdi.

“Hayır, Tom,” dedi Elenna, elini Gümüş'ün sırtına koyarak. “Dinlenmemiz gerekiyor.”

“Ama Aduro'nun yardımımıza her zamankinden daha çok ihtiyacı var!”

diye ısrar etti Tom. “Sıradaki Canavarı bulmalıyız!”

“Yorgunsun sen,” dedi Elenna. “Gücünü toplaman gerek. Bu halinle Aduro’ya yardım edemezsin!”

Tom Elenna’nın haklı olduğunu biliyordu. Elenna ateş yakmaya hazırlanırken, istemeye istemeye üstündeki altın zırhı çıkardı.

Güneş ufukta kaybolur kaybolmaz çölün havası buz gibi oldu. Tom ve Elenna incecik bir palmiye ağacının altında kamp kurdular. Ekmek, peynir yediler ve yakınlardaki bir akarsudan su içtiler. Fırtına çimenlerde otladı ve Gümüş sessizce çölde gezip, ağzında taşıdığı iki tavşanla geri döndü.

Tom, ateşin başında büyülü haritayı incelerken, “Yarın ilk işimiz buradan ayrılmak olacak,” dedi. “Harita, bizi çölden uzaklaştırıp zırhın diğer parçasını koruyan

örümceğin bulunduğu dağlara doğru
götürecek bir yolu gösteriyor.”

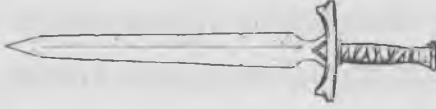
“Mükemmel,” dedi Elenna olduğu yere
yerleşerek. “Şimdi uyumaya çalış Tom.”

Tom ateşin ışığıyla parlayan altın zırha
baktı. Zincir zırhın birkaç zincirinin
kırıldığını fark edince Aduro'nun içinde
bulduğu tehlikeyi hatırladı. Malvel
Tom'a, cesareti her kırıldığında arkadaşı
Aduro'nun kaynar ziftle dolu çukura daha

da yaklaşacağını söylemişti. Tom titreyerek Malvel'in onlara gösterdiği manzarayı anımsadı. Arkadaşı ve aynı zamanda koruyucusu Aduro, bir sandalyeye bağlanmış şekilde, içinden alevler fişkırان bir hendeğin üstünde asılı duruyordu. Yutkundu, Aduro'yu hayal kırıklığına uğratamazdı. Fakat zihni şüphelerle doluydu. Malvel bir sonraki Canavarın dev gibi bir örümcek olacağını söylemişti. Bu çok korkunçtu. Elenna ile ikisi, öyle bir yaratığa nasıl karşı koyacaklardı?

Tom çölün sert zemininde dönüp duruyordu, çok yorgundu ama bir türlü uyuyamıyordu. Fırtına'nın ona doğru baktığını hissetti. Hayvan kişnedi ve hafifçe üfleyerek Tom'un yüzüne düşmüş saçlarını havalandırdı. Kendini rahatlamış hisseden Tom, gözlerini kapattı ve içinin umutla dolduğunu hissetti. Daha önceki

görevlerinde başarılı olmuştu. Kesinlikle bunda da başarılı olacaktı.

Tom derin bir uyku çekti. Ertesi sabah uyandığında güneş ufukta belirliyordu. Zırhın yeni bacak parçalarını üstüne geçirdi ve anında bir enerjiyle doldu.

Kahvaltıdan sonra eşyalarını toplarlarken “Sen Fırtına’yı al,” dedi Elenna’ya. “Yeni bacak zırhım sayesinde sonsuza dek koşabilirmişim gibi hissediyorum.”

“Bence bu iyi bir fikir,” diyerek güldü Elenna.

Elenna Fırtına’nın sırtına bindi ve eyere yerleşti. Ardından dilini şaklatıp topuklarını ona dokundurdu. Fırtına kişneyerek ileri atıldı.

Tom bacaklarındaki zırhla rahatlıkla

onlara yetişebildiğini fark etti. Bacaklarının yerinde dev birer yay vardı sanki. Yüzüne vuran rüzgâr eşliğinde Elenna ve Fırtına'nın yanında keyifle koşturuyordu. Gümüş de yanında ilerliyor, kayaların üstünden zıplayarak keyifle havlıyordu.

Çölü arkalarında bıraktıktan sonra yol boyunca yeşillikler belirmeye başlamıştı. Kısa bir süre içinde mısır ekilmiş geniş, verimli topraklardan geçmeye başladılar. Hava burada daha temizdi. Yakut Çölü'nün kavurucu rüzgârlarından sonra nihayet rahat bir nefes almışlardı.

“Bak Tom!” dedi Elenna neşeyle. “Bir meyve bahçesi!”

Yolun bir yanında elma ağaçları uzanıyordu ve ağaçların hemen yanından bir akarsu geçiyordu. Tom en yakınındaki ağaca uzandı ve yere yakın dallarından

birine tırmandı. Yere atlamadan önce topladığı elmaları Elenna'ya doğru fırlattı. Elmalar, taze ve soğuktular, ısırıklarında suları çenelerinden akıyordu. Fırtına da çok acıkmıştı, dallardakileri koparıp yiyordu. O sırada Gümüş ise ağaçların ve çimenlerin arasında zıplayıp yuvarlanıyordu.

“Bir elmanın bu kadar lezzetli olabileceği hiç aklıma gelmezdi,” dedi Tom, gülümseyerek.

Elenna da gülerek “Fırtına'nın da gelmezdi!” dedi. “Sanırım yirmi tane yemiştir.”

Birden Tom, arkadaşlarının üçüne de minnettar olduğunu hissetti. O güne dek birlikte ilerlemişlerdi. Elenna, Fırtına ve Gümüş yanındayken, yirmi Canavarı daha yenebileceğini hissediyordu.

Tom, bir ağaca yaslanmış dinlenirken göz

ucuyla ağacın kabuğuna bir “T” harfinin kazınmış olduğunu gördü. Parmakları harfin üzerinde gezindi, kalbi küt küt atıyordu. Bu “T” Taladon’un baş harfi olabilir miydi? Hüzünle karışık bir heyecan duydu. Hiç tanımadığı babası aklına her geldiğinde böyle olurdu.

“Bak Elenna!” dedi. “Taladon’un T’si! Belki o da bu yoldan geçmiştir. Belki...” Sesi giderek alçaldı.

“Onu bir gün göreceksin,” dedi Elenna. Tom’un ne düşündüğünü hemen anlamıştı.

Tom arkadaşına gülümsedi ve tüm kalbiyle onun haklı olmasını diledi.

Fırtına’nın sırtındaki çantadan haritayı ve pusulayı çıkararak dikkatle inceledi. Pusulayı ona amcası vermiş ve onun bir zamanlar babasına ait olduğunu söylemişti. İbre ona ne zaman kaderine doğru adım atması

gerektiğini ya da ne zaman tehlikelerden kaçması gerektiğini göstermişti. Tom pusulayı sıkıca tutarak haritanın üstüne koydu ve harita, bir kez daha canlandı. Dağlar minyatür olarak yükseldi, nehirler belirdi ve minik ağaçlar rüzgârda sallanmaya başladılar. Tom'a dağların eteklerinde kurulmuş bir kasabanın yolunu gösteren kırmızı, parlak bir çizgi belirdi. Kasabanın hemen yanında bulunan kayalıkların orada bir çift altın zırh eldiveni parlıyordu. Zırhın bir sonraki parçasıydı bu! Tom, ibre kasabayı gösterinceye dek pusulayı döndürdü.

Pusulanın ibresi "*Kader*" yazısını gösteriyordu.

Tom, haritayı katladı ve cesaretini topladı.

"Dev bir örümcekle savaşmanın vakti geldi!" dedi.

İKİNCİ BÖLÜM

PARTİ

Tom, Elenna, Fırtına ve Gümüş uzun bir yolculuktan sonra yorgun ve aç bir halde nihayet kasabaya ulaşmışlardı. Kasaba gri ve ürkütücü duvarlarla kuşatılmıştı, tıpkı duvarların ardındaki gri dağlar gibi.

Fakat Tom ve Elenna şaşkınlık içinde, kalabalık bir grubun ana kapıdan geçtiğini gördü.

“Acaba bugün ne var?” dedi Tom etrafına bakınarak.

“Pazar kuruluyordur belki,” dedi Elenna.

Fırından yeni çıkmış ekmeğin kokusu burunlarına kadar gelmişti. Tom’un karnı guruldadı. Birkaç gündür doğru dürüst yemek yememişlerdi. Yumuşak bir yatak ve yemek düşüncesi onlara oldukça çekici geliyordu.

Kalabalığı takip ettiler ve kasabaya girdiler. Evlerin pencerelerinden renkli flamalar sallanıyordu. Sokaklar, serin dağ esintisiyle dalgalanan bayraklarla donatılmıştı. Pazarcılar oyuncaklar ve süs eşyaları satıyor, hokkabazlar sokak köşelerinde hünerlerini sergiliyorlardı. Tom ve Elenna’nın baktığı her yerden müzik ve kahkaha sesleri geliyordu. İnsanlar itiştir kakışarak, neşeyle birbirlerine sesleniyorlardı.

Sokak, kısa bir süre sonra parlak renklerle

süslenmiş bir meydana açıldı. Pazar yeri, tahta masalar ve banklarla doluydu. Havada sıcak çorba kokusu vardı.

“Gelin arkadaşlar!” dedi bir pazarcı gülerek. Tom ve Elenna’ya parlak elma şekerleri uzattı. “Tanesi iki sent. Kralım sen çok yaşa!”

“Doğru ya!” dedi Elenna. “Bugün Kral’ın doğum günü. Avantia’daki herkes kutlama yapıyor olmalı.”

Tom, hemen Fırtına’yı bağlayacak bir yer buldu. Yere düşmüş bir tavuk buduna atılan Gümüş’e gülerek “Açsın, değil mi?” dedi. “Nasıl bir his olduğunu biliyorum!”

“Bize katılın, yolcular!” diye seslendi yandaki masadan güleç yüzlü bir adam. “Kral Hugo’nun dostları için bir sürü yiyecek var burada!”

Tom ve Elenna bir banka yerleşip,

kendilerine çorba ve ekmek aldılar. Gümüş, Elenna'nın ayaklarının dibine yatarak ağzındaki tavuk kemiğini dikkatle kemirmeye başladı.

Tom'un akli hâlâ görevindeydi. Fakat etrafındaki insanları izleyip dinleyerek iştahla yemek yemeye koyuldu. Kasabayı dolduran neşe bulaşıcı gibiydi ama etrafında huzursuz birkaç yüz gördü. Sonra kasabalıların çok yakınlarda kötü bir Canavarın yaşadığını bilip bilmediklerini merak etti.

“Sence örümcekten haberleri var mı?” diye sordu Elenna'ya doğru eğilerek.

Elenna başını iki yana salladı. “Nasıl olsun? Avantia'daki çoğu kişi Canavarların birer efsaneden ibaret olduğunu sanıyor.”

Yemekten sonra masalar temizlendi ve oyunlar başladı. Meydanın bir yanına okçular için bir hedef yerleştirilmişti. Öbür yanına

ise çocuklar için toplanarak vurularak kazanılan hindistancevizi oyunu kurulmuştu. Sokak göstericileri meydanın ortasına geçtiler. Kırmızı suratlı kasaba çalgıcıları müzik aletlerini çalarlarken, kasaba halkı da dans etmeye başladı.

“Haydi gel de hindistancevizi oyununu deneyelim,” dedi Elenka, Tom’u oturduğu yerden çektiştirerek. “Ödüllere baksana!”

Hindistancevizi oyununun yanındaki tahta masada, kilden yapılmış, ayıya benzer çok sayıda minik hayvancık duruyordu.

“Nanuk bu!” dedi Tom hayretle. Ünlü Canavarı tanımıştı. Kar Canavarını en son kuzeydeki buzlu arazilerde görmüş ve onu Malvel’in kötü büyüünden kurtarmıştı.

“Ne demek istediğimi anladın mı şimdi?” dedi Elenna. “Bu insanlar Avantia Canavarlarının sadece masallardan ibaret olduklarını sanıyorlar, çocuklar için oyuncaklarını yapmışlar.”

Elenna eline üç top aldı. Ardından Tom’a göz kırparak topları hindistancevizlerine doğru fırlattı.

Pat, pat, pat. Üç koca hindistancevizi ardi ardına yere düşmüştü.

Oyun alanının etrafındaki insanlar neşeyle tezahürat yaptılar.

“Harikaydınız, bayan,” dedi Elenna’yı tezgâhtan üç oyuncak Nanuk alırken izleyen küçük bir çocuk.

“Teşekkürler,” dedi Elenna. “Al bakalım!” diyerek çocuğa oyuncak Nanuklar’dan birini verdi.

“Teşekkürler!” diye bağırdı çocuk neşeyle.

Tom, hediyesine sarılarak koşan çocuğu seyretti. Oyuncaklarla oynamayalı ya da bir sokak festivalinde eğlenmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Görevi tüm hayatı olmuştu adeta.

“Üç hindistancevizini de devirdiğiniz için özel bir ödül daha kazandınız küçükhanım,” dedi tezgâhtar.

“Öyle mi?” dedi Elenna gülerek. O sırada elinde kalan iki Nanuk’u heyecanlı küçük bir kız ile erkek kardeşine vermişti. “Nedir?”

“Bir dilek,” dedi tezgâhın sahibi gülümseyerek. “İsteddiğiniz herhangi bir şey olabilir. Ama mantıklı bir nedeni olmalı tabii ki.”

“Pekâlâ, çok kolay,” dedi Elenna ayaklarının dibinde oynayan Gümüş’ün sırtını okşayarak. “Rahat bir yatakta iyi bir uyku çekmek istiyorum.”

“Uzun süredir yolculuk ediyorduk da,” diye açıkladı Tom. Adam nereye gittiklerini sorarsa verecek cevabı yoktu elbette. Sonuçta görevleri gizliydi.

Fakat adam yalnızca başını salladı. Ardından arkalarından bir ses geldi.

“Evimde fazladan bir odam var.”

Tom arkasını döndüğünde uzun boylu, siyah saçlı, zayıf bir kadınla karşılaştı. Tom gülümsedi ancak kadın, gülümsemesine karşılık vermedi.

“Bu harika olur,” dedi Elenna.

“Teşekkürler.”

“Benim adım Dorina,” dedi kadın.

“Lütfen, beni izleyin.”

Kadın döndü ve başı önde yürümeye başladı. Yanlarından geçtikleri hokkabazlara ya da müzisyenlere hiç bakmıyordu. Tom ve Elenna bakiştılar. Dorina'nın kutlama havasında olmadığı belliydi. Tom midesinde bir sancı hissetti. Belki de aradığı böyle biriydi. Tehlikenin bir yerlerde saklandığını bilen biri.

“Kasabanız oldukça misafirperver,” dedi Tom, aceleyle ona yetişmeye çalışırken. “Kutlamalarda eğlendiniz mi?”

Dorina durdu. “Arkadaşımı kaybettim,” dedi. “Benim için kutlanacak bir şey yok.” Gözleri yaşlarla dolmuştu. “Etta dağlardaki mağaralara gitmişti. Ben de oradaydım. Onu izlerken şey oldu...” Sesi çatlamıştı.

“Ne oldu?” diye sordu Elenna.

“Geri dönmedi,” diye fısıldadı Dorina gözlerindeki yaşları silerken. “Bizi koruyan

kristalleri aramaya gitmişti. Ama deprem gibi bir şey oldu. Kayalar düştü ve mağaranın girişini kapattı.”

Tom ürperdi. Canavarın işi miydi bu acaba?

“Neden korunmaya ihtiyacınız var?” diye sordu.

“Tepedeki ormanlarda yaşayan dev bir örümcek var,” dedi Dorina burnunu çekerek. “İsminin Araknid olduğunu duydum.” Tom ve Elenna’nın tüyleri diken diken olmuştu. “Mağaralardaki mavi kristallerin bizi koruduğu söyleniyor. Fakat kasabamızda garip şeyler oluyor. Geceleri duvarlarda dev örümcek ağları beliriyor ve yiyecekler yok oluyor. Bu kutlamaların sizi yanıltmasına izin vermeyin. Hepimiz korkuyoruz. Yiyecekler bittiği zaman örümceğin bu defa bizim için geleceğini biliyoruz ve o gün geldiğinde

yapabileceğimiz hiçbir şey olmayacak!”

Gün ışığı giderek azalıyordu. Bulutların arasından solgun bir ay belirdi ve ardından yok oldu. Kasabanın yukarısındaki dağların heybetli ve kasvetli bir görünüşü vardı. Tom, dağlara doğru baktı. Dağların üst kısımlarına doğru uzanan büyük, karanlık ormanı görebiliyordu. Uzaktaki o ağaçların arasında bir yerlerde değerli altın zırhın beşinci parçasını koruyan Canavar, Tom’u bekliyordu. Tom, Malvel’in kötü Canavarının zırhın parçasını korumak uğruna canını vermekten çekinmeyeceğini biliyordu.

Acaba Tom, zırhın altın eldivenlerini alabilmek için hayatını tehlikeye atmak zorunda kalacak mıydı?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GECE GELEN ÖRÜMCEK

“Haydi,” dedi Elenna ve elini hafifçe Tom’un omzuna koydu. “Yarın Araknid’in üstesinden geleceksek bu gece iyi bir uyku çekmeliyiz.”

Tom, Fırtına’yı bağlı olduğu yerden aldı.

Pazar yerinin yanındaki dar bir sokaktan

Dorina’nın evine doğru ilerlediler. Tom,

Fırtına’yı Dorina’nın ahırına yerleştirdi, ardından

Elenna ve Gümüş ile birlikte eve girdi.

Evin içi balmumu ve lavanta kokuyordu.

Mobilyalar iyice cilalanmıştı ve pencereler

de pırıl pırıldı.

“Umarım rahat edersiniz,” dedi Dorina ve onlara evin arka kısmındaki boş odayı gösterdi.

Tahta yatakların üstünde içi kuru otla dolu, iki kalın şilte vardı. Odanın içine tertemiz çimen kokusu yaymışlardı. Pencereden küçük bahçe ve ahırlar görünüyordu. Her şey karanlığa gömülmüş gibiydi.

Elenna esneyerek, “Bir hafta boyunca uyuyabilirim,” dedi ve kendini şiltelerden birinin üstüne attı. Gümüş de yatağın altına kıvrılarak gümüş renkli kafasını pençelerinin arasına aldı.

“Daha sonra akşam yemeği için sofrayı kuracağım,” dedi Dorina. “Eğer isterseniz yiyebilirsiniz.” Başını önüne eğdi ve kapıyı ardından yavaşça kapatarak odadan çıktı.

Dorina'nın anlattığı hikâye Tom'u endişelendirmişti. On canavarla savaştıktan

sonra içgüdüleri onu tersliklere karşı uyarmaya başlamıştı.

“Sence Dorina’nın arkadaşı Araknid’in elinde mi?” diye sordu, çizmelerini çıkarıp yatağına otururken.

Elenna şaşırılmış görünüyordu. “Örümceğin dağların tepesindeki ormanda yaşıyor olması gerekiyordu,” dedi. “Kasabanın yakınındaki mağaralarda değil. Dorina, kayaların düştüğünü söyledi. Arkadaşının ölmediğini mi düşünüyorsun?”

“İçimde bir his var. Bence Araknid herkesin düşündüğünden daha yakınımızda,” dedi Tom kasvetle. “Dorina’nın kasabadaki örümcek ağlarıyla ilgili söylediklerini hatırlıyor musun? Her gece yiyecekler de ortadan kayboluyormuş. Yine de örümceği gören kimse olmamış. Dağların tepesinden kasabaya inen yol oldukça uzun. Örümcek

yiyeceğın kaynağına yakın olmak için mağaralara yerleşmiş olamaz mı?"

Elenna huzursuz görünüyordu. "Haklı olabilirsin," dedi.

Tom yumruğunu şilteye bastırarak, "Araknid'i bulmalıyız," dedi. "Onu yenmeli ve Dorina'nın arkadaşını kurtarmalıyız. Çok geç olmadan!"

"Hımm," dedi Elenna uykulu bir sesle. Gözleri uykudan kapanıyordu.

Tom ise doğrudan mağaralara gitmek istiyordu. Ancak Elenna'ya baktığında son birkaç gündür ne kadar az uyumuş olduklarını hatırladı. Elenna şimdiden yumuşacık ot şiltesinin üstünde kıvrılmış ve huzurlu bir biçimde uyumaya başlamıştı bile. Şimdi onu gecenin bir yarısı yerinden kaldırıp dışarıya sürüklemek haksızlık olurdu.

Tom uyuyamayacak kadar gergin

hissediyordu kendini. Onun yerine pencerenin yanına kuruldu. Oradan etrafı gözleyebilirdi. Eğer örümcek gece gelirse onu ilk gören Tom olacaktı böylece.

Tom birden uyandı. Boynu tutulmuştu, kollarını dizlerine doladığını gördü. Pencerenin yanında uyuyakalmış olduğunu korkuyla fark etti.

Ayın soluk ışığı odaya vuruyor, etrafı yumuşak, buğulu bir ışıltıyla dolduruyordu. Her şey durgun ve sessizdi. Fakat Gümüş hafifçe hırılıyor ve gözleri ay ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Tom hâlâ uyumakta olan Elenna'ya baktı. Ardından çantasından yanıp sönen bir ışığın geldiğini gördü.

Hemen ayağa kalkan Tom, çantasına

uzanarak büyülü haritayı çıkardı. Dağlara giden yolu gösteren kırmızı yol alarm halinde parlıyordu. Zamanları azalıyordu.

Gümüş hâlâ hırlıyordu. Gövdesi gerilmiş, ileri atılmaya hazırdı.

“Şşşt, sessiz ol oğlum,” diye fısıldadı Tom. Ardından ay ışığında bir gariplik olduğunu fark etti. Ay sanki bir tülün ardından parlıyor gibiydi. Pencereye kalın bir örümcek ağının örülmüş olduğunu görünce, tiksintiyle ürperdi.

Tom içinde büyüyen korkuyla etrafında dönerek odayı inceledi. Her yer uçuşan örümcek ağlarıyla kaplanmıştı. Yavaşça pencereden uzaklaştı ve kendini yapış yapış ipeksi örümcek ağlarına dolanmış bir halde buldu.

“Aaahh!” diye bağırdı Tom şaşkınlıkla, ağlardan kurtulmaya çalışırken. Elenna Tom’un çılgılığıyla şaşkına dönmüş bir şekilde

uyandı. “İyy!” diye bağırdı.

Bir çubuk yardımıyla çarşafların ve yorganların üstündeki kalın, yapışkan iplikleri koparmaya başladı.

“Araknid buradaymış,” dedi Tom aceleyle altın zırhın dört parçasını alırken. “Bu odanın

içinde bizimleymiş Elenna! Kaybedecek vakit kalmadı. Hemen dağlara doğru gitmemiz gerekiyor!”

Elenna'ya haritayı gösterdi. İyice uyanmış olan Elenna, yatağının etrafındaki yapışkan ağları iterek aralarından sıyrıldı.

“Bu çok korkunç,” diye fısıldadı, beti benzi atmıştı. “Bir şeyler yapmalıyız.”

Ayaklarının altındaki zemin yapış yapıştı. Tom tiksintiyle yüzünü buruşturarak yatağının yanındaki lambaya uzandı ve fitilini yaktı. Parmak uçlarında yavaşça odadan çıktılar. Gümüş de sessizce Elenna'yı izliyordu.

Geçerken Dorina'nın odasından hiç ışık gelmediğini fark ettiler. Cilalı tırabzanelardan ağlar sarkıyordu ve duvarları kalın bir perde gibi kaplamışlardı. Lambanın ışığında hafifçe parlayan örümcek ağlarının biçimleri aslında oldukça hoştu ama yine de ölümü çağrıştıran bir görünümüleri

vardı. Elenna'yla birlikte hızla merdivenlerden inerken ağlar, Tom'un yanaklarına süründü.

“Teşekkür niyetine biraz para bırakacağım,” dedi Elenna alçak sesle. “Dorina'nın gecenin bir yarısı hırsız gibi kaçmış olduğumuzu düşünmesini istemiyorum.”

Kilerden iki mum aldı ve masanın üstüne bozuk paralar bıraktı.

Fırtına'yı ahırdan çıkarırken “En azından kasaba halkı hâlâ uykuda,” diye fısıldadı Tom. “Kimsenin neyin peşinde olduğumuzu bilmesine gerek yok. Kasabadan ayrılıp, öğlene doğru dağlara tırmanmış oluruz.”

Tam o sırada bir el omzunu kavradı. Tom çığlık attı.

“Ne yapıyorsunuz?” diye sordu Dorina. Gözleri korkudan yuvalarından fırlayacaktı neredeyse. Gecenin soğüğundan korunmak

için omuzlarına kalın, yünlü bir battaniye almıştı. “Nereye gidiyorsunuz?”

“Acil bir işimiz var,” dedi Elenna.

“Örümcek gece geldi,” diye fısıldadı Dorina. “Ağlarını görmüşsünüzdür. Onu bulup öldürene dek hepimiz tehlikedeyiz.”

Tom yutkundu. Dorina onların Canavarın peşinde olduğunu nereden biliyordu?

“Onu bulacaksınız, değil mi?” dedi Dorina, Tom’a. Gözleri ay ışığında kocaman görünüyordu. “Bugün sizi kasaba meydanında izledim. Bir şey arıyordunuz. Sizler sıradan gezginler değilsiniz. Bunu üstündeki zırhtan anlayabiliyorum. Lütfen bana söyleyin. Bilmem gerek!”

Tom gerçeği anlatmak zorundaydı. “Biz,” dedi, “onun mağaralarda olduğunu düşünüyoruz. Ama kimseye söylemeyeceğine yemin et!”

“Yemin ederim,” dedi Dorina heyecanla.
“Etta’nın kullandığı tünel artık kapalı ama dağların tepesinden mağaralara giden başka bir geçit daha var. Tehlikeli bir yol ama dağları izleyerek ilerlerseniz başarabilirsiniz. Ve şunu da alın, size yardım edecektir.”

Tom’un eline soğuk ve sert bir şey sıkıştırdı. Bu parlak mavi bir kristal parçasıydı.

“Haydi gidin,” dedi Dorina gerileyerek.
“Avantia’nın Canavarları sizinle olsun!”

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

UZUN BİR İNİŞ

Tom kristali incelerken omzunun üstünden Fırtına'nın hafifçe nefes alıp verdiğini hissedebiliyordu. Kristal oldukça güzeldi, ona safiri hatırlatmıştı.

“Bu hiçbir şeyi koruyamaz,” dedi Elenna eyer çantasını Fırtına'nın sırtına yerleştirirken. “Bu, bir mücevher.”

Tom kristali cebine koydu ve Elenna'nın Fırtına'nın sırtına çıkmasına yardım etti. O da Elenna'yla aynı fikirdeydi. Parlak mavi

bir cam parçasındansa kalkanına ve zırhına daha çok güveniyordu.

Mumlar ve haritada parlayan kırmızı ışık eşliğinde kasabadan çıktılar. Her yanda gümüş rengi, kalın örümcek ağları vardı. İpeksi ağlara takılmış birkaç dikkatsiz fare ve sıçan kurtulmak için çabalıyordu. Tom, o ağları örmüş olan örümceğin boyutlarını hayal etmemeye çalıştı.

Kasabanın dışına uzanan yol dolambaçsız ve engebesizdi. Fakat dağın eteklerine yaklaştıkça işler değişmeye başladı. Kısa bir süre sonra Tom bile büyülü zırhın içinde güçlkle ilerlemeye başlamıştı. Fırtına da çakıllara takıldıkça sendeliyordu. Tom kalkanını sırtına aldı, dengesini sağlamak için ellerini kullanacaktı. Ay ışığında parlayan su birikintilerinin kenarlarına basarak ilerledi. Gökyüzü giderek aydınlanıyordu. Yakında güneş doğacaktı.

Yol her geçen dakika giderek dikleşen bir

patikaya dönüşmüştü. Tom altın miğferini taktığına memnundu. Önlerinde kıvrılan patikayı ne kadar iyi görebiliyorsa ayağının altındaki tehlikeleri de aynı şekilde görebiliyordu.

Güneş ufukta belirdiğinde haritada gördükleri kayalıklara ulaşmışlardı.

“Burası Etta’nın mağaraya girdiği nokta olmalı,” dedi Elenna. Eğilmiş, dağın yamacındaki karanlık bir delikten aşağı bakıyordu. “Yolu tıkayan kayaları görebiliyorum,” diye ekledi ürpererek. “Orada tutsak kalmak korkunç olmalı.”

“Harita bize başka bir girişi gösteriyor,” dedi Tom parlayan kırmızı çizgiyi göstererek. Patikanın yılan gibi kıvrılarak gözden kaybolduğu tepeye baktılar.

“Tek yol bu mu?” diye sordu Elenna umutsuzca.

Dorina onları patikanın tehlikesi hakkında

uyarmıştı. Son derece dar görünüyordu ve sağ tarafında da çok dik bir uçurum vardı.

“Bir şey olmaz,” dedi Tom.

Fırtına gergin bir şekilde başını salladı.

Tom atın dizginlerini azimle kavradı ve onu ileriye doğru sürdü.

Elenna duraksayarak, “Tom,” dedi kısık sesle. “Ben bunu yapamam.”

Gümüş, onu rahatlatmak için burnunu Elenna'nın eline sürdü.

“Seninle birlikte on Canavarla savaştık,” dedi Tom. “Bu patikadan yürüyebilirsin Elenna. Güven bana.”

Elenna tereddüt etti ama sonra arkadaşını izlemeye başladı.

Dağın kenarında patikanın bittiği noktaya ulaştılar. Artık dönüş yoktu.

“Aşağıya uzanan uzun bir yol var,” dedi Elenna o tarafa doğru bakarak.

Oradan bir kişi bile zor geçerci, üstelik yol yer yer yıkılmıştı.

“Önce sen git. Sırtını dağa ver,” dedi Tom. “İlerlemek için dağdan destek alabilirsin.”

Sırayla aşağı doğru inmeye başladılar. Elenna doğrudan karşıya bakarak sırtını dağa vermiş halde yavaşça ilerliyordu. Gümüş de hemen arkasından onu izliyordu. Hiç olmadığı kadar dikkatliydi. Fırtına'nın dizginlerini tutan Tom, “Haydi oğlum,” dedi. “Bunu başarabiliriz!”

Tom oldukça yavaş ilerliyor, aşağıya bakmamaya ve Fırtına'ya yol göstermeye çalışıyordu. Fakat yolun dağılmakta olduğunu hissetti. Taşlar parçalanıp aşağı savrulurak gözden kayboluyordu. Biraz daha hızlı ilerlemeye başladı. Bu defa daha da fazla taş düştü.

Elenna önden, “Yol çöküyor! Koş, Tom!” diye seslendi.

Tom koşmaya başladı. Fırtına da ona

doğru koşarak korkuyla inledi. Tom sendeleyip kayarak ilerliyor, arkalarındaki yolun parçalandığını hissedebiliyordu. Yol tamamen çökmeden geçmeyi başarabilecekler miydi?

Birden Tom'un ayağı boşluğa savruldu. Dağın yamacına tutundu, kalbi göğsünde deli gibi atıyordu. Ama tutunduğu taşlar elinde kaldı. Artık yapabileceği bir şey yoktu. Düşecekti! İçgüdüsel olarak Fırtına'nın dizginlerini bıraktı. Düşerken Elenna'nın çığlığını duydu. Ardından kızın sesi rüzgârın içinde yok oldu. Düşerken dağın yamaçlarını bulanık bir halde görüyordu. Tom sırtındaki kalkanı çözerek başının üstüne yerleştirdi. Kalkanın üstündeki sihirli kartal tüyü onu düşmekten koruyabilirdi.

Düşüşünün hemen yavaşladığını hissetti. Kalkana bir açđ vererek dağa yakın bir

biçimde süzölmeye çalıştı. Böylece tutunacak bir şey bulabilir ve durabilirdi.

Sonunda bir kaya parçasına tutunmayı başaran Tom, gözlerini kapattı. *şükürler olsun!* diye geçirdi aklından. Gözlerini tekrar açıp kafasının üstündeki yola baktı. Diğerlerine ulaşmak için zorlu bir tırmanışı başarması gerekiyordu. Ayaklarının üstünde dengesini bularak kalkanını sırtına

aldı ve yukarı tırmanmaya başladı. Altın göğüslük, kalbine ve bacaklarına güç vererek tırmanmasına yardım ediyordu.

Elenna onu bekliyordu. Yüzü bembeyaz olmuştu ve gergindi. Tom'u çekerek yanına gelmesine yardım etti. Tom sonunda sert bir zemine ulaşmış, kendini bir avuç çimenin üstüne bırakmıştı.

“Seni sonsuza dek kaybettiğimi sandım!” dedi Elenna, Tom nihayet sakince nefes alıp vermeye başlamıştı.

“Beni öyle kolay kolay kaybedemezsin,” dedi Tom gülümseyerek.

Elenna rahatlayarak gülümsedi. Ardından yüzü ciddileşti ve “Dönüş yolumuz kapandı,” dedi. “Fırtına'yı son anda çektim. Yol tamamen yok oldu.”

Bu doğrudu. Yolun yerinde artık koca bir boşluk vardı.

“Bu konuyu Araknid’i yendikten sonra düşünürüz,” dedi Tom.

Altın eldivenleri düşünüyordu. Acaba örümcek onları ağında mı koruyordu? Tom ürperdi ama cesaretini kaybetmemesi gerektiğini biliyordu. Ancak zırhın altı parçası onlarda olursa Aduro’yu Malvel’in lanetli pençelerinden kurtarabilirlerdi.

Bunu ya şimdi yapacaktı ya da bir daha asla fırsatı olmayacaktı.

Canavar bekliyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM ARAKNİD'İN İNİ

Tom mağaranın ağzında duruyordu. Burayı bulmak için fazla yürümelerine gerek kalmamıştı. Mağaranın içi dar ve kasvetli görünüyordu. Fırtına içerideki kirli havayı soluyunca olduğu yerde huzursuzca kıpırdandı.

“Hazır mısınız?” diye sordu Tom, Elenna’ya dönerek.

Elenna Gümüş’ün başını okşayarak, “Olabildiğince,” dedi. Çantasından iki mum,

cebinden de bir çakmaktaşı çıkardı. Taşı bir kayaya sürterek mumları yaktı ve birini Tom'a verdi.

Tom mumu başının üstünde tutarak önden ilerlemeye başladı. Gümüş ve Fırtına onu takip ederken, Elenna elinde ikinci mumla en arkadan geliyordu. Kısa bir süre sonra arkalarındaki gün ışığı yok oldu.

Mağaranın zemini oldukça eğimliydi. Taşlar, Tom'un ayağının altından kayıyordu, o da elleriyle duvardan destek almaya çalıştı. Duvarlar da kaygandı ve parmaklarının altında solgun bir ışıkla parlıyordu. Tom, duvarların mavi kristallerle kaplı olduğunu o zaman fark etti.

Fırtına'nın gergin bir halde nefes alıp verdiğini ve Gümüş'ün aşağı indikçe inlediğini duyabiliyordu.

Aniden esen soğuk bir rüzgâr mumların

alevini söndürdü. Tom büyülü miğferi takmış olmasına rağmen hiçbir şey göremiyordu. Yolculuklarına karanlıkta mı devam edeceklerdi?

Tom'un gözleri karanlığa alıştığında hayretle tünelin duvarlarına baktı. Duvarlar parlıyordu!

“Kristaller, Tom!” diye fısıldadı Elenna. Uzanıp mavi taşlara dokundu. “Mumlarımızın ışığını emmişler ve şimdi de ışığı bize geri yansıtıyorlar!”

Bizi koruyorlar yani, diye düşündü Tom.

Yol onları dar bir köşeye götürdü ve oradan da seslerinin yankılandığı geniş bir mağaraya açıldı. Tom hayranlıkla etrafına bakıyordu. Tavandan ve zeminden dev boyutlarda sarkıtlar ve dikitler uzanıyordu. Hava nemli ve serindi, yere damlayan suyun sesi duyuluyordu.

Tom ürperdiğini hissetti. Canavarın yakınlarda olduğuna emindi.

Mağaranın derinliklerine doğru ilerledi. Karanlığın içinde bir yerlerden kulak tırmalayan bir tıslama sesi geliyordu. Birden boşluktan bir şey fırlayarak beline dolandı. Tom aşağı baktığında ipeksi, kalın bir örümcek ağının belini sarmalamış olduğunu gördü. Kurtulmaya çalışsa da ağ belini giderek daha çok sıkıyor, nefesini kesiyordu.

Haklı çıkmıştı. Araknid mağaranın içindeydi!

Bir tıslama sesi daha geldi. İkinci bir ağ yumağı Elenna'yı hedefleyerek, kızın bedenine dolandı.

“Yardım et Tom!” diye bağırdı Elenna, ağları üstünden atmaya çalışarak. Tom kurtulmayı başarmıştı.

Gümüş öfkeyle hırladı ve dişlerini ağa geçirdi ama işler daha da kötüye gitti.

“Boğuşunca daha sıkılaşıyor,” dedi Tom sakın olmaya çalışarak. “Kıpırdamadan dur.”

Elenna ağlarla boğuşmayı bıraktı ve düzenli bir şekilde nefes alıp vermeye başladı. Korkmuş kurdu sakınleştirmeye çalıştı. Gümüş hafifçe hırladı.

Fırtına mağaradan dışarı çıkmak istiyordu.

“Her şey yolunda oğlum,” dedi Tom, hayvanın dizginlerini sıkıca tutarak.

At biraz sakinleşmişti ama hâlâ toynaklarıyla yeri eşeliyordu.

Elenna yapışkan ağı güçlkle üzerinden attı. Ondan kurtulmak zor olmuştu çünkü ağ, saçlarına ve kıyafetlerine dolanmıştı.

Karanlık ve ölümcül bir tıslama daha duyuldu. Tom bu sefer hazırды. Üstüne doğru gelen ağ yumağından kaçabildi. Etrafına bakındı. Araknid neredeydi?

Birden mağaranın en karanlık kısmında korkunç bir görüntüyle karşılaştı. Bir duvardan öbür duvara örülmüş dev bir ağın ortasında kocaman bir örümcek duruyordu.

Araknid neredeyse bir ahır büyüklüğündeydi. Vücutundan sekiz tüylü bacak uzanıyor, havada tembelce sallanıyordu. Uzun ve keskin dişlerinden yoğun bir tükürük aşağı damlıyordu. Kötülük dolu altı gözüyle Tom'u dikkatle izliyordu.

Sonra Canavar ağzını açtı ve inledi.
Ağzından yayılan çürük et kokusu tüm
mağarayı doldurmuştu.

Tom Araknid'in ağının altında ne
olduğunu görmeye çalışırken, Gümüş deli
gibi havlamaya başladı. Mağara karanlık,
dipsiz ve derin görünüyordu.

“Örümceğin yanına bak,” dedi Elenna kısık bir sesle.

Ağın tam ortasında altın eldivenler vardı.

Tom’un sihirli zırhının diğer parçaları

gibi parlak altındandı ve iki güçlü yumruk şeklinde yapılmışlardı.

Tom farkında olmadan ileri doğru bir adım attı. Ayağıyla bir şeyleri ezdiğini fark edince aşağı baktı. Yer, Araknid’in döktüğü eski derilerle kaplıydı. Birden dev örümceğin onu mağaranın içine sürüklediğini dehşet içinde fark etti. Çocuğun beline doladığı ipeksi, yapışkan ağla onu kendine doğru çekmek istiyordu.

Araknid öfkeyle doğruldu. Tom ilk defa örümceğin en ölümcül silahlarını görebilmişti. Canavarın karnının altında bir dizi sivri diş vardı. Fena halde korkmaya başlayan Tom, Canavarın yanında bir zamanlar bir köpeğe ait olan kalın bir kemik gördü. Kemiğin üstünde hiç et yoktu, pırıl pırıldı.

O sırada tekrar örümceğe doğru çekildiğini hissetti. Örümceğin dev bacakları ağının ve kurbanlarının etrafında dolanıyordu.

Canavar onları canlı canlı yiyecekti!

ALTINCI BÖLÜM ALTIN ELDİVENLER

Dev örümcek yeniden tiz bir çığlık attı ve sesi mağaranın duvarlarında yankılandı. Ses, Tom'un içini ürpertmişti. Ardından Canavar uzun bacaklarını ağa geri yerleştirdi. Tom sırtındaki kalkanını önüne alarak kendini korumaya hazırlandı. Kılıcını çekti ve belinin etrafındaki ağları parçalamaya başladı.

Sihirli miğferi sayesinde Araknid'in çirkin bedenindeki her bir tüyü görebiliyordu. Örümceğin altı gözünde kendi yansımasını

da görüyordu. Canavar Tom'un her hareketini izliyordu.

Tom örümceğin saldırısına hazırladı kendini. Ancak Araknid hiç kıpırdamıyor, ağın ortasındaki hazinesini koruyordu.

Bir ağ yumağı daha hızla Tom'a doğru geldi. Tom tam zamanında kalkarıyla kendini koruyabilmişti.

Eldivenlerin yanında duran örümcek, uzun, siyah bacaklarından biriyle ona doğru atıldı. Tom kılıcıyla ona karşı koydu. Fakat kılıç örümceğin derisine batmıyordu. Elenna da bir ok fırlattı ama ok Araknid'e çarparak ağın içine düştü. "Derisi çok sert," dedi Tom nefes nefese.

Bu korkunç Canavarı nasıl yeneceklerdi?

"Yukarı bak Tom!" diye bağırdı Elenna.

"Sarkıtlar!" Mağaranın tavanından binlerce yılda oluşmuş, uçlarından su damlayan, sivri sarkıtlar uzanıyordu.

Tom çok iyi biliyordu ki bu sarkıtlardan biri yere düşerse onları anında öldürebilirdi.

“İşte bu!” dedi Tom. “Tavandaki sarkıtlardan birini düşürmeyi başarabilirsem onu bir mızrak gibi kullanabilirim!”

Kılıcını kınına yerleştirdi ve pürüzsüz duvarda tutunacak yer aradı. Tom en yakındaki sarkıtta doğru tırmanmaya çalıştıkça Araknid öfkeyle tıslıyordu. Tom ayağını

koyabilecek bir yer bulamıyordu bir türlü. Bu imkânsızdı, duvarlar çok kaygandı. Tom duvara tırmanmayı başaramayarak yere düştü.

Dev örümcek isteksizce ağın ortasından uzaklaştı. Eldivenler loş ışıktaki parlıyordu. Tom, Aduro'nun Malvel'in kaynar katran çukuruna iyice yaklaşmış olduğunu düşündü. O eldivenleri ya alacaktı ya da uğruna ölecekti!

Tom, Fırtına'nın burnuyla hafifçe onu dürttüğünü hissetti. Aklına bir fikir gelmişti. Sarkita ulaşmak için atı kullanabilir miydi acaba?

“Haydi, oğlum,” dedi Tom, Fırtına'yı duvara yaklaşmaya ikna etmeye çalışarak.

Tom'un ne yapmaya çalıştığını anlayan Elenna yanında Gümüş ile koşarak yardıma geldi. Tom ayağını Fırtına'nın üzengisine yerleştirdi ve Elenna atın arkasından ona destek verdi. Tom eskimiş deri eyerin

üstünde ayağa kalkıp yukarıya doğru uzandı. Parmakları sert, sivri uçlu sarkıta değiyordu. Bir de sarkıtı tutabilseydi...

Araknid yeniden tısladı ve gerildi.

Fırtına korkuyla inledi ve Elenna'nın onu tutmaya çalışmasına rağmen ileriye atıldı.

Tom çaresiz, sarkıta tutundu, Fırtına'nın ani hareketi dengesini bozmuştu. Fakat artık çok geçti! Sarkıt Tom'un parmaklarının arasından kaydı ve Tom dűřmeye başladı.

Kalkanını bařının üzerine kaldırıp kendini koruyabilmesi için yeterli zaman yoktu. Tom soęuk havanın içinde uęuldayarak yumuřak bir yere dűřműřtü. Nereye dűřtűęűnű anlamak için baktıęında kalbi gűęsűnde hızla çarpmaya bařladı.

Araknid'in aęının stűne dűřműřtü.

Tom yapıřkan aęların gűcűnű hissedebiliyordu. Buradan kurtulabilmek için

sihirli göğüslüğün tüm gücüne ihtiyacı vardı. Araknid ona doğru ilerlemeye başlamış, altı gözü de zevkle kısılmıştı. Tom altındaki ağ sallanmasına rağmen ayakta durmaya çalıştı. Dengesini sağlayabilmek için kollarını iki yana açtı, fakat yapışkan ağlar parmaklarına dolanınca hemen geri çekti.

Örümcek tekrar Tom'a doğru bir ağ yığını fırlattı. O sırada Tom kendini ağdan kurtarmış, altın eldivenlerin bulunduğu yöne atmıştı.

Araknid öfkeyle tısladı. Canavar tekrar saldırıya geçmeden önce, Tom'un sadece saniyeleri vardı. Eldivenleri kaptı ve ellerine geçirdi. Parmakları yeni bir güçle karıncalandı ve kılıcının kınına uzandı. Tom, eldivenlerin ona kılıç kullanmada yeni yetenekler verdiğini hemen anladı!

Kılıcını kınından çekti. Eldivenler, onun her istediğini yapmaya hazır canlı

Örümcek Kral Araknid

varlıklardı sanki. Göğsündeki zincir zırh kalbini cesaretle doldurdu. Zırhın beş parçasının ona verdiği beş sihirli güçle Tom, örümceği yenebileceğini biliyordu. Kılıcını, başının üstünde şöyle bir çevirdikten sonra ayaklarına sarılmış ağlara doğru savurdu.

Tom ile Canavarın arasında anında bir boşluk açılmıştı. Ama ağ parçalanınca Tom'u dipsiz mağaranın derinliklerine düşmekten koruyacak bir şey kalmamıştı!

Dev örümcek de ağın güvenli bir kenarına çekildi. Tom delikten aşağı düşerken, aynı gün ikinci kez kalkanını başının üstüne doğrulttu ve hemen yavaşladı. Böylece uzanıp mağaranın duvarına tutunacak zamanı oldu.

Hemen Elenna, Fırtına ve Gümüş'ün olduğu yere doğru tırmanmaya başladı. Onları korumak zorundaydı! Araknid her an saldırabilirdi.

Tom, mağaranın derinliklerinden kendini yukarı doğru çekerken kalp atışlarını kulaklarında hissediyordu. Mağara duvarı boyunca tırmanmaktan bacakları güçsüz düşmüştü ama tırmanırken zırhın ona yardım ettiğinin farkındaydı. Göğüslüğü, kendini yukarı çekmesi için gerekli gücü ona sağlıyordu. Özel zırhın içindeki bacakları ise onu adeta yukarı doğru

ekiyordu. Avantia'nın sihirli altın zırhı onu korurken gücünün ve cesaretinin geri döndüğünü hissedebiliyordu. Arkadaşları onu bekliyordu. Onları hayal kırıklığına uğratamazdı!

Tom kendini yukarı doğru çekerken Elenna mağaranın kenarından ona bakıyordu.

Tom, Elenna'nın arkasında duran Gümüş' gördü. Gümüş'n ardında da dişlerinden salyalar akan dev örümceğin gölgesi vardı.

YEDİNCİ BÖLÜM

SAVAŞ BAŞLIYOR

“Gümüş!” diye bağırdı Tom.

Elenna arkasını döndü. Ama artık çok geçti. Araknid, kurdu ağına çekmişti. Gümüş kurtulmaya çalıştı ama tuzağa düşmüştü bir kere.

“Hayır!” diye bağırdı Elenna.

Araknid’in bacakları kurda doğru uzandı. Gümüş dev örümceğe hırladı. Keskin dişlerini göstererek Canavara pençeleriyle saldırmaya çalıştı. Fakat Araknid onu umursamadı. Kurdu bir paket yaparmışçasına

hızla ipeksi yapışkan ağlarına doladı. Gümüş hırlayıp çırpınarak karşı koyuyordu. Ancak çabaları durumu daha da kötüleştiriyor, ağ bedenine daha da sıkı sarılıyordu. Hiçbir faydası yoktu. Kendini kurtaramazdı artık.

Tom'un içi öfkeyle dolmuştu. Gümüş'ün ölmesine izin veremezdi! Birden sarkıtları hatırladı. Mağaranın kenarına koştu. Zırh, bacaklarına ihtiyacı olan gücü veriyordu. Yukarıdaki sarkıtlara doğru zıpladı. Bu defa eldivenler duvara tutunmasını sağlamıştı. Dikkatle duvarda ilerledi ve olabildiğince uzanmaya çalıştı. Epeyce sivri görünen bir sarkıtta neredeyse ulaşmak üzereydi!

O zamana dek Araknid işini neredeyse tamamlamıştı. Kalın, yapışkan ağlar Gümüş'ün bedenine dolanmıştı. Kurdu inlemeleri ve hırlamaları giderek zayıflıyordu.

“Çabuk ol Tom!” diye bağırdı Elenna, sesi titriyordu. Ağın kenarında diz çökmüş, çaresizce kurda uzanmaya çalışıyordu. “Gümüş’ün daha fazla dayanabileceğini sanmıyorum!” Elenna umutsuzca kılıfından bir ok çekti ve örümceğe attı. Ama ok yine işe yaramamıştı.

Tom, kafası mağaranın tavanına

değinceye dek tırmanmayı sürdürdü. Duvara parmak uçlarıyla tutunuyordu. Nasıl devam edecekti? Zırh ona sihirli güçler veriyordu ama aynı zamanda ağır olduğundan vücudunu aşağı doğru çekiyordu.

Tom göğüslüğünün, içini taze bir enerjiyle doldurduğunu hissetti ve

zincir zırh kalbine cesaret verdi. Bunu başarmalıydı! Çabalamaya devam etti ve bir eliyle duvara tutunup, diğer eliyle kılıcına uzandı. Kılıç kınından kolayca çıkmıştı. Onu sarkıtın köküne doğru savurdu. Sivri uçlu sarkıt sarsıldı ama düşmedi.

Eldivenin ona verdiği sihirli güçlere rağmen Tom, bulunduğu yerden kılıcıyla sarkıta vurmakta zorlanıyordu. Öbür tarafa döndü ve kolunu olabildiğince uzattı. Kasları acıyla yanıyordu. Tekrar tekrar sarkıta vurup durdu. Alnından süzülen ter damlaları gözlerine doluyor, görmesini zorlaştırıyordu.

Aşağıda Araknid'in Gümüş'le oynadığının, onu ağın bir o yanına bir diğer yanına savurduğunun farkındaydı. Canavarın bu oyundan sıkılması an meselesiydi...

O sırada Elenna haykırdı. "Bak!"

Tom mağaranın uzak bir köşesine baktı. Ağın içinde paketlenmiş bir şey daha vardı. Ağların arasında inliyor ve çırpınıyordu.

Tom birdenbire ağdaki diğer kişinin kim olduğunu anladı. Etta, yani Dorina'nın arkadaşıydı bu!

“Geliyoruz Etta!” diye bağırarak Tom, tekrar sarkıtı düşürmeye çalıştı. “Sakın pes etme!”

Kurt artık savaşmayı bırakmıştı. Araknid’in ayaklarının altında hareketsiz yatıyordu.

“Gümüş!” diye bağırdı Elenna. Fırtına

burnundan nefes vererek uzun, siyah yelesini savurdu. “Ah, Gümüş, dayan lütfen!”

Araknid tısladı. Dişlerinin ucundaki zehir pırıl pırıl parlıyordu. Tom tereddüt içindeydi. Gümüş ve Etta'nın, yardımına ihtiyaçları vardı! Ama zamanları o kadar daralmıştı ki.

Tom sihirli zırhın beş parçasına rağmen bu işi tek başına başaramayacağını anlamıştı. Avantia'nin iyi Canavarlarından birini yardıma çağırmanın zamanı gelmişti. Ona kim yardım edebilirdi?

Ardından cevap aklına geliverdi: Nanuk.

Tom, dev kar canavarını en son kuzeydeki donmuş ovalarda görmüştü. Canavarın hemen yardımına gelmesini ummaktan başka çaresi yoktu.

Kılıcını kınına sokan Tom, mağaranın

duvarına tutunmaya devam etti. Sırtındaki kalkana uzanıp, Nanuk'un sihirli çanına dokundu.

O anda korkunç bir kükreme duydu.

Canavar gelmişti!

SEKİZİNCİ BÖLÜM

KURTARICI NANUK

Kar canavarı içeride gürlerken, mağaranın duvarının bir kısmı çökerek yıkıldı ve içeri gün ışığı doldu. Ayaklarının altındaki zemin titriyordu.

“Nanuk!” diye bağırdı Tom rahatlayarak.

Fırtına'nın dizginlerini tutan Elenna, düşmeye başlayan kayalardan korunmak için bir çıkıntının altına koştu. Tom ise hâlâ tavana yakın bir yere tutunmaya devam ediyordu. Nanuk, dev örümceğe doğru atılmıştı bile.

Araknid ığlık atarak geriledi. Karnının altındaki jilet gibi keskin dişleri, gün ışığında parlıyordu. Nanuk'a ipeğimsi ağlarından fırlattı ama Nanuk ağları sanki minik sineklermiş gibi eliyle bir kenara atıverdi. Ardından pençeleriyle bir anda saldırdı ve örümcekten acı dolu bir çığlık yükseldi. Tom, hayretle yutkundu. Nanuk, Araknid'in altı gözünü hedef almış ve Canavarı kr etmişti!

“Haydi, Elenna!” diye bağırdı Tom.

“Gümüş' kurtar! Ben de Etta'yı kurtaracağım!”

Dev rmcek haykırdı ve mağaranın duvarına tırmandı. Nanuk hırlayarak göğsünü yumrukluyordu. Karmaşa devam ederken, Elenna saklandığı yerden fırladı ve ağın üstüne atıldı. Yapışkan ağların üstünde durmakta zorlansa da bıçağıyla kurdu saran ipleri kesmeye başladı. Ardından Gümüş', korkunç ağdan kurtarıp

güvenli bir biçimde mağaranın zeminine sürükledi.

“Gümüş,” dedi Elenna hıçkırarak.

Kollarını kurdun tüylü boynuna doladı ve kurt da hafifçe Elenna'nın kolunu yalamaya başladı. “Kurtulduğun için öylesine mutluyum ki.”

Tom, ıslık çalarak kaya çıkıntısının altında bekleyen Fırtına'yı çağırdı ve kendini atın sırtına bıraktı. Fırtına zafer dolu bir edayla kişnedi.

“Damarlarımdaki kan akmaya devam ettikçe bu işi başaracağız!” diye bağırdı Tom kılıcını havaya kaldırarak. Fırtına'yı Etta'ya doğru çevirdi ve atı sürmeye başladı.

Fırtına eğimli kayaların arasından geçip, yarıkların ve çukurların üstünden atlayarak ilerledi. İki dev Canavar savaşırken mağara sarsılıyordu. Araknid sekiz bacağıyla saldırıyor, Nanuk'u ısırılmaya çalışıyordu. Nanuk ise korkunç pençelerini örümceğe doğru savuruyordu.

Tom atın eyerinden aşağı atladı ve Etta'nın yanına gitti. Mağaranın duvarları çatırdıyordu. Tavandan zemine dek uzanan çatlaklar belirmiş, ufak kaya parçaları yağmaya başlamıştı. Fazla zamanları kalmamıştı. Kadın ağlarla öylesine sıkı sarılmıştı ki Tom'un tek görebildiği Etta'nın ona bakan korku dolu gözleriydi. Kılıcıyla kadını saran ağları kesecekti ama bunu ona zarar vermeden nasıl yapacaktı?

Eldivenlerin ona yardım eden gücüne güvenen Tom, kılıcıyla işe girişti. Her zamankinden daha keskin nişan alabildiğini hissediyordu. *Şak! Şak!* Ağlar üstünden düşerken "Teşekkür

ederim, ah, çok teşekkürler,” dedi
Etta hıçkırarak. “Sana borcumu nasıl
ödeyebilirim? Nasıl...”

O sırada “Tom!” diye bağırdı Elenna. “Tavan
çöküyor!”

“Hayvanları güvenli bir yere götür, Elenna!”
diye bağırarak Tom, Etta’ya dönerek “Arkadaşım
birlikte git,” dedi. “O, seni koruyacaktır.”

“Ama sen ne yapacaksın?” diye kekeledi Etta.

“Canavarla savaşağım,” dedi Tom
kararlı bir ifadeyle.

Elenna, Etta’nın elini tuttu ve Nanuk’un
mağaradan içeri girmesiyle duvarda açılan
deliğe doğru koştu. Gümüş de yanı başında
onu izliyordu. Canavarlar birbirlerine
saldırdıkça zemin sarsılıyordu. Gözleri
görmemesine rağmen Araknid, Nanuk ile
kıran kırana dövüşüyordu. Örümcek, jilet gibi
keskin dişlerini Nanuk’un etine geçirdi ve

kayaların üstüne kırmızı kanlar fışkırdı. *Ya Nanuk bu Canavarı yenemezse, diye düşündü Tom. Avantia'nın büyük Canavarı bile onu yenemiyorsa ben nasıl yenebilirim ki?*

Ancak Tom her tereddüt ettiğinde Aduro'nun, Malvel'in ölümcül katran çukuruna daha da yaklaşıcağını biliyordu. Aduro için güçlü olmalıydı! O sarkıtın yanına ulaşip onu bir düşürebilse...

Tom, Fırtına'nın sırtına atladı. Atın ensesine doğru eğilerek önceden kırmaya çalıştığı sarkıtı doğru dörtnala ilerlemeye başladı. Sarkıtı yaklaşınca Fırtına durdu ve Tom atın geniş sırtında ayağa kalktı. Kasları gerildi ve altın bacak zırhının ona güç verdiğini bir kez daha hissetti. Sonra yukarı doğru zıpladı.

Savaşan Canavarları aşip sarkıtı ulaşan Tom, altın eldivenlerin yardımıyla onu yakalamayı

başardı. Sarkıt sarsıldı ve çatladı. Tom, sarkıtın tavanla buluştuğu noktada bir yarığın oluştuğunu gördü. Kılıcını çekti ve yarığa sapladı.

“Bir kez daha,” dedi Tom nefes nefese, sarkıtı tekrar tekrar zorluyordu. “Bir kez daha...”

Nihayet sarkıt tavandan gürültüyle kopup aşağı düştü. Tom da onunla birlikte düşmüştü.

Sarkıt çatırtıyla Araknid’in sırtına saplandı. Bir feryat koparan dev örümcek acı içinde dönüp durdu, sarkıttan kurtulmaya çalışırken oraya buraya savruluyordu. Bu esnada Tom da aşağı atladı. Dev örümcek duvarlara çarptıkça sarkıt vücuduna daha da gömülüyordu.

Sonunda dev örümcek bir çığlık daha atarak yok oldu.

Dev örümceğin yerini binlerce minik örümcek almış ve kayaların arasına kaçışmışlardı. Araknid’i bozguna uğratmışlardı!

Fakat Tom'un kutlama yapacak zamanı yoktu. Tepesinden gürültüler geliyor ve duvarlardan dev kaya parçaları düşüyordu. Ayaklarının altında dev yarıklar açılmaya başlamıştı. Her şey çöküyordu.

“Nanuk!” diye bağırdı Tom ayağa kalkarak. “Çok geç olmadan buradan çıkmalıyız!”

Dev kar canavarı kükredi.

Mağara çökerken, Tom gün ışığına doğru koşmaya başladı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

GÜÇLÜ OL!

Üstüne kayalar yağan Tom, dışarı çıkmayı başarmıştı. Dağın bir ucu çöküyordu adeta. Çıkan gürültü ise kulakları sağır edecek kadar şiddetliydi.

Şaşkınlık ve yara bere içindeki Tom, Etta'nın mağaraya girdiği noktada durduğunu fark etti. Nanuk'un dağdan içeri girerek açtığı yarık yeni bir mağara oluşturmuştu ama bu yeni mağaranın girişi düşen kayalarla çoktan kapanmıştı bile.

“Bu taraftan!” diye bağırdı Elenna Tom’un kolunu tutarak.

Ama Tom kolunu Elenna’dan kurtararak “Geri dönmeliyiz,” dedi. “Nanuk hâlâ içeride!”

Tom kendini korumak için kalkanını başının üstünde tutarak az önce çıkmış oldukları mağaraya yeniden girdi. Tahta kalkanın üstüne düşen kayalar etrafa saçılıyorlardı. Düşen kaya parçaları neredeyse Tom’un omuzlarına dek yükselmişti ve Nanuk’un çıkışını engelliyordu.

“Bu imkânsız!” diye bağırdı Elenna gürültünün arasından. “Buradan çıkmalıyız Tom! Etta ilerlemeye başladı. Peşinden geleceğimize söz vermiştim...”

“Hayır!” diye bağırdı Tom. “Nanuk’u bırakmayacağım. Bana yardım etti o!”

Kayaların arasına dalıp ilerlemeye çalıştı. Fakat bunu başarabilmesi imkânsızdı. Tom cesaretinin giderek azaldığını hissediyordu.

Omzunda bir el hissetti. “Üzgünüm Tom,” dedi Elenna. Yanında Gümüş duruyordu. “Haklısın. Nanuk’u kurtarmalıyız.”

Fırtına kişnedi ve Tom’u omzundan dürttü. Tom, atın sırtını okşayarak girişi kapanmış mağaraya baktı.

“Birlikte hareket edersek başarabiliriz,” dedi kararlı bir sesle.

Elenna ile birlikte kayalara doğru atıldılar. Taşları kucaklayarak, iterek ve kaldırarak yolu açmaya koyuldular. Gümüş kaya parçalarını burnuyla itiyor, Fırtına ise toynaklarıyla taşları çekmeye çalışıyordu. Ama hiçbir şey hareket etmiyordu.

Yardım et Aduro, diye düşündü Tom

çaresizce. İyi büyücünün yardımına hiç bu kadar ihtiyacı olmamıştı. Fakat Aduro, Malvel'in elindeydi. Onlara yardım edemezdi.

Birdenbire Elenna'nın ardından bir ışıltı belirdi. Tom gözlerine inanamadı; Aduro karşılarındaydı.

“Sorular için zaman yok,” dedi Aduro elini kaldırarak. Bir deri bir kemik kalmış ve gözlerinin altında koyu halkalar oluşmuştu. Tom arkadaşının bu halini görünce kalbinin sızladığını hissetti.

“Malvel, her an ortadan yok olduğumu anlayabilir,” dedi Aduro. “İyi iş çıkarıyorsun, Tom. Umdüğumdan da iyisin. Güçlü ol!”

Büyücü kayalara doğru ellerini kaldırdı. Birkaç güçlü, büyülü söz mırıldandı ve beyaz bir ışık belirdi. Kayalar birden

patladı. Fırtına korkuyla kişnerken,
Gümüş uludu. Tom ve Elenna ise gözlerini
kapatarak yere yattılar.

Gözlerini açmaya cesaret edebildiklerinde
mağaranın girişini kapatan kayaların tuzla
buz olduğunu gördüler. Giriş açılmıştı!

Tom Aduro'ya teşekkür etmek için arkasını döndü. Ancak dehşet içinde Malvel'in iyi büyücüyü yakaladığını ve uzaklara sürüklemekte olduğunu gördü!

“Beni kandırabileceğini mi sandın Aduro?”

diye gürlledi Malvel. “Sana karşı fazla sabırlı davrandım. Katran çukuru seni bekliyor!”

“Hayır!” diye bağırdı Tom, Malvel’in alaycı kahkahası giderek uzaklaşırken. Aduro ile birlikte yok olmuşlardı. Ne yapmışlardı? Arkadaşlarının sonu mu gelmişti yoksa?

“Ah, Tom,” dedi Elenna boğuk bir sesle. “Zavallı Aduro!”

O sırada yaklaşan ayak seslerini duydular. Nanuk mağaradan çıkmış, gün ışığında gözlerini kırıpşıtıyordu. Üstü başı tozla kaplanmıştı ama yine de her zamanki gibi güçlü görünüyordu.

“Nanuk!” diye bağırdı Tom rahatlayarak. “Kurtulmuşsun!”

Dev Canavar yavaşça inledi. Kocaman, beyaz pençesini uzatarak Tom’un başının üstüne koydu. Tom hayranlıkla Canavarın vahşi mavi gözlerine baktı.

Canavar pençeleriyle göğsünü yumrukladı ve gökyüzüne doğru kükredi. Ardından Tom'un ve arkadaşlarının yanından ayrılıp, rahat ve zarif hareketlerle dağa tırmanmaya başladı. Kuzeydeki donmuş ovalara geri dönüyordu.

Tom gözlerini kapattı. Sonra tekrar açıp Elenna'ya baktı. Kız, gülümsüyordu.

“Aferin,” dedi Elenna. “Bir Canavarı daha yendin! Araknid gerçekten çok tehlikeliydi.”

Tom parlayan altın zırhını okşadı.

Miğfer, zincir zırh, göğüslük, bacak zırhı ve şimdi de eldivenler. Zırhın sadece bir parçası ve savaşılacak bir Canavar daha kalmıştı. Güçlü olmak zorundaydı. Malvel’i bir an için de olsa görmüş olmak, Tom’u korkunç bir şeyler olmadan arkadaşını kurtarma konusunda daha da kararlı hale getirmişti. Arkadaşlarıyla beraber bu görevi tamamlayacaktı. Ve Malvel’in Aduro üstündeki gücü yok olacaktı.

O sırada tanıdık bir ses duyuldu ve Tom kalbine bir buz parçası saplanmış gibi hissetti.

Dağın ardından Malvel’in kahkahası yükseliyordu. Ses, kayaların ve yarıkların arasından yankılanıyordu. Tom kahkahanın onu Araknid’in ölümcül ağı gibi kuşattığını hissediyordu.

“Demek öyle!” diye haykırdı kötü büyücü. “Beni yeneceğini mi düşünüyorsun? Bugünkü aptallığın neredeyse Avantia’nın koruyucularından birinin hayatına mal olacaktı. Bu görev için değer mi?” Sesi giderek alçaldı ve bir fısıltıya dönüştü. “Gerçekten değer mi?”

Tom başını kaldırdı. “Damarlarımdaki kan akmaya devam ettikçe seni yeneceğim Malvel!” diye bağırdı. Kılıcını kınından çıkardı ve gökyüzüne doğrulttu. “Gidip son Canavarı bulacağız!”

Canavar Peşinde serisi Altın Zırh
kitaplarıyla devam ediyor. Bir sonraki
Canavar Avı'nda Tom'a katılın.

Karşınızda

ÜÇ BAŞLI ASLAN TRİLLİON

Tom ve Elenna altın zırhın parçalarını
bir araya getirip Avantia'yı
kurtarabilecekler mi?

GİRİŞ

Güneş Avantia'nın ovalarında batıyordu. O toprakların koruyucusu, iyi Canavar At Adam Tagus, halinden memnun bir şekilde başını salladı. Tom onu Kara Büyücü Malvel'in lanetinden kurtardığından beri her şey yolunda gidiyordu.

Dinlenme zamanı gelmişti. Tagus toynağını yere vurdu ve dönüp uzaktaki sığırlara baktı. Ufukta, bir kaya çıkıntısının üstünde garip bir şekil belirmişti. Arkasından güneş yansıyor. Büyük bir hayvan sürüyü izliyordu.

Bu bir yırtıcı hayvandı!

Tagus kayaların ve ağaçların arkasına gizlenerek dikkatle yaratığa yaklaştı. Nihayet onu net bir şekilde görebilecek kadar yakınlaşmayı başarmıştı.

Karşısında üç başlı, dev gibi bir aslan vardı. Gün ışığı altın renkli kalın kürkünün üstünde parlıyor, üç kafasının yanından kabarık yelesi sarkıyordu. Sürüye diktiği altı gözü de zümrüt yeşili kötü bir ışıkla parlıyordu. Dudakları geriye doğru çekince korkunç, keskin dişleri ortaya çıkmıştı.

Tagus onun Malvel tarafından kargaşa çıkarması için gönderilmiş kötü bir Canavar olduğunu anlamıştı. İçgüdüleri ona aslanın karşısına çıkıp, tüm gücüyle saldırarak onu yok etmesi gerektiğini söylüyordu. Aslanın, kafası büyüklüğündeki uzun, keskin tırnaklı dev pençelerine baktı. Sonra vahşi bir çığlık atıp kılıcını çekerek saklandığı yerden çıktı ve aslana saldırdı.

Aslanın üç kafası da Tagus'a döndü. Üç ağız, öfke ve nefretle açıldı. Kayaların üstünden Tagus'a doğru atladı. Üç başlı aslan

tepesindeyken Tagus, gökyüzünü göremez oldu. İki dev Canavar yerde boğuşurken, at-adamın kılıcı elinden fırladı.

Tagus toynaklarıyla Canavarı tekmeliyor, aslanın üç kafasından birini tutarak ölesiye dövüyordu. Ancak aslanın diğer iki kafası onu ısırmaya çalışıyordu. Aslan, onun etini kemiklerinden ayırmak için saldırırken Tagus, Canavarın kokuşmuş nefesini hissedebiliyordu.

Tagus arka toynaklarıyla çifte attığı aslanı bir yana savurdu. Nefes nefese kalan at-adam ayağa kalktı ama kötü Canavar onu ısırmaya çalışarak yeniden saldırdı ve cüssesiyle at-adamı yere serdi. Tagus böylesine bir güç ve saldırganlıkla ilk defa karşılaşıyordu. Böğründe ve boynunda derin yaraların açıldığını fark eden at-adam, sonunun geldiğini hissediyordu. Aslan onu yere

çivilemişti adeta. Üç kafasını gökyüzüne doğru kaldırıp, kulakları sağır eden ve zafer dolu bir sesle kükredi.

Tagus cesurca çabalıyordu ama kurtulabilecek kadar gücü kalmamıştı. Aslanın kafaları artık aşağı eğilmişti. Gözleri aç aç parlıyor, dişlerini Tagus'un etine saplamaya hazırlanıyordu...

Birdenbire nereden geldiği belli olmayan bir ok, aslanın pençelerinden birine saplandı.

Canavar öfkeyle kükredi ve dev bedeni hiddetle sarsılarak geri çekildi. Tagus ayağa kalkmaya çalıştı ama fena halde yaralanmıştı.

Aslanın kafalarından biri oku saplandığı yerden çıkarmak için eğilmişken, diğer kafaları da onu atan okçuyu bulmak için etrafı tarıyordu. Ardından ikinci bir ok daha ıslık çalarak geldi ve kafalardan birini

ıskaladı. Aslan kulakları sağır eden bir kükremeyeyle doğrularak kararmakta olan ovalara doğru uzaklaştı.

Tagus rahatlayarak yukarı baktı.

Ufukta iki tanıdık şekil duruyordu. Batan güneşin ışıkları altında parlayan altın bir zırh giymiş bir çocuk ile her an okunu fırlatmaya hazır bekleyen bir kız. Arkalarındaki kayalıklarda ise bir at ve bir kurt vardı.

BİRİNCİ BÖLÜM

YARALI CANAVAR

“Tagus yaralanmış!” diye bağırdı Tom atına doğru koşarak. “Çabuk ol Fırtına!”

Elenna da Tom’un arkasına atladı. Siyah at kişneyerek toynaklarıyla havayı dövdü ve dörtnala koşmaya başladı. Tom ve Elenna atın eyerine sımsıkı tutunmuşlardı. Elenna’nın sadık kurdu Gümüş de onları takip ediyordu.

Dik bir kayalıktan aşağı inerek yaralı at-adama doğru ilerlemeye başladılar. Tagus hâlâ ayağa kalkmaya çalışıyordu ama üç başlı aslana karşı verdiği mücadele onu zayıf düşürmüş ve çaresiz bırakmıştı.

Tom uzaklara doğru baktı. Kötü Canavar ardında hiç iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Daha sonra Malvel’in kötü

Canavarıyla savaşmaları için yeterince vakitleri olacaktı. Ancak şimdi Tagus'a yardım etmeleri gerekiyordu.

Dörtnala giderlerken, "Senin okların olmasa o aslan, Tagus'u öldürmüş olurdu," diye sesledi Tom, Elenna'ya.

"Malvel'in kötü Canavarlarından biri olmalı," dedi Elenna endişeli bir sesle.

"Sence altın çizmeleri o mu koruyor?"

"Öyle olmalı," dedi Tom. "Bu Malvel'in son oyunu. Bu mücadeleyi kazandığımızda kayıp altın zırhın tüm parçalarına ulaşmış olacağız."

Krallığın en değerli ganimeti olan sihirli zırh, Kötü Büyücü tarafından parçalara ayrılıp, Avantia'nın dört bir yanına dağıtılmıştı. Zırhın her parçası Malvel'in emrindeki korkunç bir Canavar tarafından korunuyordu. Tom o güne dek beş Canavarı yenmiş ve miğferi, zincir zırhı,

göğüslüğü, eldivenleri ve bacak zırhlarını toplamıştı. Zırhın her parçası ona yeni güçler kazandırmıştı. Şimdi ise yalnızca çizmeler eksikti.

Ancak Malvel en ölümcül Canavarı sona saklamıştı! Dev ve saldırgan yaratık, Tagus'u yenilgiye uğratmıştı. Tom ve Elenna altın zırhın ve sihirli kalkanın yardımına rağmen böylesine korkunç bir yaratığı nasıl yeneceklerdi?

Tom dişlerini sıktı. Ne pahasına olursa olsun Canavarı bulacak ve onunla savaşıacaktı. Tüm Avantia ona güveniyordu.

Tagus'un uzandığı yere gelmişlerdi. Üç başlı aslanın kötü kokusu hâlâ hissediliyordu. İki arkadaş Fırtına'nın sırtından atlayıp Tagus'a doğru koştu. At-adamın yaraları derindi ve kanıyordu. Aslanın korkunç pençelerinin ve keskin dişlerinin izleri belli oluyordu.

“Sakin ol!” dedi Tom, Tagus’un ayağa kalkmaya çalıştığını görünce. “Sana yardım edeceğiz. Şimdilik yavaş hareket et!” Canavar, insanların konuşmalarını anlamıyordu ama ona yardıma gelmiş olduklarının farkındaydı.

Tom ve Elenna at-adamın ayağa kalkabilmesi için ellerinden geleni yaptılar. Fırtına hafifçe kişneyip başını uzattı. Böylece Tagus kalkarken ondan destek alabilecekti.

Sonunda yaralı at-adam ayağa kalkabilmiş, kolunu Fırtına’nın boynuna dolamıştı. Fırtına, tekrar düşmesin diye at-adama yakın yürüyordu. Gümüş ise keskin gözleriyle her türlü tehlikeye karşı tetikteydi; etrafı kolaçan ediyordu.

“Dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacı var,” dedi Elenna. “Ama uzun bir mesafeyi yürüyemez.” Tom’a baktı. “Ne yapmalıyız sence?”

Tom kayalıkları işaret etti. Kayaların bir araya geliş şekilleri doğal bir sığınak oluşturuyordu.

“Eğer oraya ulaşabilirsek biz aslanla uğraşırken o da güvende olur,” dedi Tom, ardından at-adama döndü. “Bizimle gel,” dedi kayalıkları işaret ederek. “Orada güvende olursun.”

Tagus tamam dercesine başını salladı, yüzü acıyla buruşmuştu. Bir yanında Fırtına ile oldukça yavaş bir şekilde topallayarak ilerlemeye başladı.

Tom ve Elenna, Tagus’un diğer yanında yürüyorlardı. Eğer iyi Canavar sendelerse ona yardım etmek için tetikteydiler.

“Kötü yaralanmış,” dedi Elenna alçak sesle. “Aslana karşı savaşırken bize yardım edemez.”

Tom üzgün bir ifadeyle başını salladı.

Altın zırh avında Avantia'nın iyi Canavarları onlara yardım etmişti ama bu son mücadeleyi yalnız başlarına tamamlamaları gerekiyordu.

O sırada çevrelerinde zalim bir kahkaha yankılandı.

“Malvel!” dedi Tom şaşkınlıkla. Hemen kılıcının kabzasını kavradı.

Gökyüzünde küçük bir hortuma benzeyen karanlık bir girdap belirmişti. Girdap ortadan kaybolduğunda Kara Büyücü, parlayan gözleriyle karşılarında duruyordu.

Tom kılıcını çekti.

“Sakın bana saldırmaya kalkışma,” dedi Malvel sırtarak. “Bana zarar veremeyeceğini biliyorsun!” Tekrar güldü ve pençeye benzeyen uzun, ince parmaklı elini onlara doğru uzattı. “Artık işiniz bitti. Göreviniz sona erecek! Tagus ölecek ve siz de Trillion'un gücüne yenik düşeceksiniz.

O, bugüne dek karşılaştığınız Canavarların en vahşisi ve en ölümcül olanı!”

“Ne büyülerinle etkin altına aldığın Canavarlarından ne de senden korkuyoruz!” diye bağırdı Elenna. “Asıl korkması gereken sensin!”

“Ben mi?” diye güldü Malvel. “Sizden mi korkacaktım? Hayır, çocuğum, ben korkmuyorum. Ama sizi korkunç şeyler bekliyor, duymuyor musun? Dört büyük pençesiyle size doğru yaklaşıyor. Şimdi dikkatlice dinle...”

“Sen korkağın tekisin,” diye bağırdı Tom.

Malvel’in yüzü öfkeyle gerildi. “Sana yemin ederim ki,” diye bağırdı. “eğer Trillion’la savaşmaya cesaret edersen acı ve yıkımdan başka bir şey elde edemeyeceksin. Hayal ettiğinden çok daha tehlikeli bir Canavar o!” Malvel’in gözleri parlıyordu. “Ve sen ölmek

üzere yerde yatarken yanında olacağım. Son gördüğün şey benim yüzüm olacak!”

Ardından karanlık girdap yeniden belirdi ve gökyüzü büyücünün korkunç kahkahasıyla çınladı.

Malvel gitmişti.

Tom Elenna'ya dönerek, “Bu defa Aduro yanında değildi,” dedi.

Geçen sefer Malvel onlara arkadaşları ve akıl hocaları olan iyi Büyücü Aduro'nun kaynar bir katran çukurunun üzerinde asılı halde durduğu korkunç görüntülerini göstermişti. Tom, Aduro'yu kurtarmanın tek yolunun altın zırhın her bir parçasını toplamak ve görevi tamamlamak olduğunu biliyordu.

“Sence bu ne anlama geliyor?” diye sordu Elenna. “Malvel ona korkunç bir şey yapmış olmasın?”

“Bilmiyorum,” dedi Tom kararlı bir sesle.
“Ama görevimiz sona erdiğinde Malvel’e bu kötülüklerinin hesabını soracağım.”

Ovalara doğru baktı. Trillion oralarda bir yerlerde altın çizmeleri koruyordu. Tom kılıcını gökyüzüne kaldırdı.

“Ne pahasına olursa olsun!” diye bağırdı.
“Seni bulacağım Trillion! Görevimi tamamlayacağım!”

**Bu maceranın devamı
ÜÇ BAŞLI ASLAN TRİLLİON’DA.**